

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

~~ΕΤΟΣ Η' ΑΓ. 67.~~

ΕΝ ΔΕΥΚΩΣΙΑ (Κίτρου).

TAXYΔΡΟΜ. ΚΙΒΕΤΙΟΝ ΑΡΙΘ. 60.

τῇ 24ῃ Φεβρουαρίου 1926.

NEON MAGMA

ΔΙΑ ΤΗΝ “ΦΩΝΗΝ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ”

ΑΝΑΓΚΗ ΟΜΩΣ.....Ν' ΑΦΥΠΝΙΣΘΩΜΕΝ

- ΔΕΥΡΩ ΕΞΕΛΘΕΤΕ ΟΙ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΙ.
- ΑΥΤΟΔΙΘΙΚΗΣΙΣ ΚΑΙ ΟΧΙ ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΙΣ.
- ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΚΑΙ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ.
- ΜΕΡΙΚΗ ΑΡΣΙΣ ΤΟΥ ΕΝΟΙΚΙΟΣΤΑΣΙΟΥ.

“ΑΝΤΕΞΕΤΑΣΙΣ” ΤΟΥ...Σ. ΛΑΜΠΡΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ, 12 Φεβρουαρίου 1926.

Εἰς τὰς διοικητικὰς καινοτομίας τὰς
 ὁποίας ἐφημέρουν ἡ πόλις, ἐπὶ τῇ νῦν
 φερμένῃ τῇ Διακοσμίᾳ προεβίβη ἀπο-
 μύμῃ, ἡ οὐδαμῶς ἧσσον καὶ προ-
 ιοντιστέρα. Καὶ ἡ καινοτομία αὕτη
 ἦν ἡ ἑκδοσις διατάξεως «ἑνὴν ἡ-
 στείαν πλημμυλημάτων τινῶν καὶ με-
 τὰρ ποτὸς τῆς ποτῆς καινοεργημάτων
 τινῶν». Διὰ τοῦτο διατάξεις τοῦ-
 του ἀποφυλακίζονται ἐξ «ἐπικυρίας
 τοῦ Κράτους» ἐκαιοντιδὲς πολλὰ κα-
 ταδικῶν ἡ υποδικῶν καὶ διαφόρου
 πταμοῦ ἡ καινοεργήματα, οἷοι θύοι·
 καὶ χιλιάδες πολλὰ, 60—70, καθ' ὅσον
 ἐδμυλοιστοῦσαν μερικὰ ἐφημερίδας, ἀ-
 ποῦ δίδου· οἱ εἰς τὰς φυλάδας τοῦ
 Κράτους κεράτουντο ὅταν ἐπεβλή-
 νοῦναι ὧ· ἐδηλοῦνται δὲ 5—6 χιλιάδες

Οἱ Εὐαγγελεῖς τῶν Πλημμυλι-
δικῶν καὶ οἱ Ἐπίσκοποι Στρατοῦ
κείνων καὶ Ναυτοῦ κείνων ἐντέλλονται
νὰ ἐπισκεφθῶσι τὰς φυλάκας καὶ εὐ-
αγγελίζωσιν εἰς τοὺς προβλεπομένους
ὅπῃ τὸ διατάγματος φυλακισμένων
τὴν ἀπόφασιν τῆς Δικτατορίας δώ-
σουσι ἀπόδοσιν τὴν ἐλευθερίαν. Ο-
σῶς δὲ μοῦς ἀπολυμένοι ἐπιοχρῶν-
ται εἰς χρηματικὴν καταβολὴν ἀπὸ
δρ. 10 εἰς 300 ἀναλόγως τοῦ πα-
ραπτώματος τῶν. Ἀπαλλάσσονται δὲ
τῆς περαιτέρω ποινῆς ὅσοι διέπραξαν
διάφορα ἀδικήματα τιμωρόμενα ἐπι-
διαφάνῳ νόμῳ, ἐφόσον τὸ διὰ τοῦ
νῦν ἐξαγγελλόμενον ἀνώτατον δρῶσι
τῆς ποινῆς δὲν ὑπερβαίνει τὸ ἓν εἶκος
Ἄξιον δὲως ἰδιαιτέρας σημειώσεω-
σιν τὸ δρῶτον τοῦ διατάγματος κα-
τὰ τὸ ὅποιον καὶ καταδίκαι εἰς τὴν
ποινὴν τῶν ἰσοβίων δεσμῶν ἀπολύ-
ονται τοῦ ἐξαγγελλόμενου νὰ ἀναστέλ-
λται ἡ ἐκτίσις τῆς ποινῆς τῶν κατὰ
τὸ ἓν ἐκτείνε μετὰ τὴν ἀπόδωσιν ποι-
νῆς 10 ἐτῶν.

Ποιος ἢ ποιοι εἶνε ἀκριβῶς οἱ λόγοι τῆς ἐν λόγῳ Κυβερνητικῆς ἀποφάσεως δὲν φαίνεται οὔτε ἐκ τῶν ἐν ὄψει τοῦ Διατάγματος οὔτε ἐκ τῶν σχετικῶν Κυβερνητικῶν δηλώσεων. Πάντως δὲν εἶνε οὔτε καλλίεργεια διὰ μοιχευτικὰ μετὰ τῶν ἀπολυμένων καὶ τῶν οἰκονομειῶν τῶν ἡ τῶν φιλικῶν κύκλων τῶν, οὔτε βεβαίως χρηματισμοί, εἶνε ἐρμηνεύσιμα ἐκ τῆς οἰκονομίας διὰ τὴν ἀπαλλαγὴν τῆς διατροφῆς τῶν εἶνε διὰ τὰς χρηματικὰς καταβολὰς διότι προκρίται περὶ δομημάτων ποσὸν ἐν ἀπορία ἄλλως, τὸ ὅν διατεθῆσι διὰ σωφροσύνῃς σκοποῦς τῶν μελλόντων καὶ παροικισμῶν. Ἦνε ἰσὺς νῦν

ἡ ἐπιθυμία νὰ ἐξυψωθῇ εἰς τὰ ὅρια
τοῦ Κοινού τοῦ πολιτισμοῦ αὐτοῦ
τεστινικὴν καὶ ἀποδοτικὴν εἰς τὸν
πράξαντας ἐν σιγῇ παραφορὰς ἡ ἀπε-
νοησιανὴ τοῦ κακῶν, τὴν κοινωνικὴν τὴν
ἐλευθερίαν; Ἰσως καὶ, ἰσὼς ὅχι. Ἐ-
κεῖνο τὸ ὅποιον ἀδυνατοῦμεν ἡμεῖς
ταυλάχοιτον νὰ ἐννοήσωμεν ἐπει-
κυβερνητικῇ ὁλήσειν διὰ τὸ ἐλαττε-
ρικὸν τοῦτο μέτρον εἰληθῇ μόνον
καὶ μόνον διὰ τὰ χρῆσιμα, ὥστε
ὡς σταθμὸς μετὰ τὸν ὅποιον
ὁ θάνατος ἡ αὐστηροτάτων
τεμφορὰ τὼν ἐγκλημάτων.
Ἐπιδεικνύεται ὁλαθῇ πανηγυρικῶς
ἐπιθέσει διὰ τὰ ἀρχεῖλα ἐπειτα...αὐτὸ
σπέρτης. Ὁλωσθήποτε ὅμως τὴν
Διάταγμα ἐξεδόθη ἡ ἡ φιλοσοφία
ἦν περὶ τὴν καὶ ἐπὶ τέλος αὐτὴ τὴν
ἐφαρμοσμένην οἰ κοινωνιολογίᾳ, ἀφοῦ
σκοποῦ τῆς ἀναπανορέσεως αὐτῆς δὲ
βελτιομένης ἐκτεταταμένων καὶ λεπτομερῶς
λογικῇ ἀνατομῇ, τὸν γεγονότα.

Σημασταν μεγάλην δύναται ὄναι
 τινος προϋποθέσεις δι' ἣν ἡ μελέτη
 μέν ἐφαρμογῇ τοῦ νοσηρίου τῆς
 αὐτοδιοικήσεως, διαφόρου, ἐννοεῖται
 τὸ νοσηρίον τῆς ἀποκεντρώσεως
 διὰ τὸ ἐν δὲ δούτεον σκοπεῖ μόνον
 τὴν ἀπομάκρυνσιν ἀπὸ τοῦ Κέντρου
 καὶ τὴν δοκίμην τῆς διοικήσεως ἐπὶ
 τοῦ Νομήρου ἢ τοῦ διοικητοῦ μετα

Ἰπποῦργ. δικαιωμάτων χωρίς ἀνέμει-
 ξην τοῦ λαοῦ, τῶ πᾶσι τὸν ἐπαθλοῦ
 τὴν δικαιοσύνην εἰς τὴν Νομαρχίαν μαστὰ
 Νομαρχιακῶν Συμβουλίων ὁλοῦρο-
 τισμοῦν ἐκ τῶν ἀρίστων μελῶν τῆς
 κοινωνίας καὶ ἐκόντος εἰς χεῖρας ὁλό-
 κληρον σχεδόν τῶν πᾶσι τῶν δια-
 χειριστῶν τῶν πραγμάτων τοῦ Νομοῦ,
 τὴν κατασκευὴν α.χ. ἡ πόλις ἐργῶν,
 τὴν ἐπλοχευὴν τῶν οικονομικῶν πό-
 ρων τοῦ Νομοῦ κλπ.

Ἡ αὐτοδικοῦς θὰ δημιουργήσῃ
τὴν χειραφετικὴν τὸν ὡμὸν ἀπὸ τῆς
γραφειοκρατίας τῶν Ὑποθηκῶν καὶ
ἐπαμοσῇ καλὸς θάποδοσιν παρ-
ματι σπουδαία ἀποτελέσματα, καθόσον
δὲ ἐνισχύσῃ τὸ εἰς ἀντιὸν ἦδη ἐπά-
ρον καὶ ἀνάγκην δημοσίων πνεύμα-
τος πολλοὺς ἐξηγούμενον μέχρι τοῦδε
καὶ μοιρολατρικῶς παραδεδομένον εἰς
τὸ Κράτος. Ἡ δὲ ἀφύπνισις τοῦ δη-
μοσίου ενδιαφέροντος εἰς τὰ πνευματικά
τῶν πολιτῶν δὲν εἶνε μάρτυρ κέρδος
καὶ ἐξυπηρέτησι δόξασι καὶ αὐτοῖς τοῖς
Κράτους, τὴν ὑψηλὴν ἔννοιαν.

*H *Aστυνόμια πόλεων ἐκιδέ-
 ἄλλων πολλῶν ἐκδηλώσεως τῆς εὐε-
 ρετικῆς τῆς ὁράσεως πιστοποιουμένη
 καθ' ἐκάστην καὶ εἰς μεγάλα καὶ εἰς
 μικρά, ἀπὸ τῆς προσοχοῦς. Δευ-
 τέρως δὲ μᾶς ἀπαλλάττει τὼν τρο-
 μερῶν κινδύνων τῆς ἀκατασχέτου καὶ
 ἐκφυλάδους ἀντοικινητοδρομίας καὶ εἰς
 τὰ νεκρωτικώτερα μέρη τῶν *Αἰδητῶν
 *Ενεκα δηλαδὴ τῶν σημειωσμένων
 καθ' ἐκάστην δυνατοηγμάτων ἐξ αὐ-
 τοκινήτων *ἐλευθονόντων ἀπὸ ρυθι-
 ρος! κατὰ τὴν κλασικὴν περὶ ἁμα-
 ρτῶν φράσιν καὶ ἐνεκα τοῦ χαρκτηρι-
 στικικοῦ γεγονότος, οὗτοι πολλοὶ δυνεῖς
 ὅητοι σωφῆρ οὐκ ἐπεισθάρχουν εἰς τὴν
 νεύματα τῶν πολλόμεν, ἀπεραιοσθὲν
 καίτοι συνενεργήσαντες μετὰ τοῦ *Αγ-
 γλου ὀργανιστοῦ καὶ ἀποδιασθῶνιν οὐ
 ἐπὶ τῆς κινήσεως ἀνδρες με εἰδικὸν
 χονδρὸς ῥαβδόσι μήνουσι 1 1) 2 μέ-
 τρου περὶ τὰς ὁποίας θὰ ἦεν ἐμπνηγ-
 μένα καρτερὰ δέξιματα καὶ διαν ἐν
 αὐτοκινήτων συμβῆθαι καὶ μὴ σταμα-
 τήσας εἰς τὴν διαταγὴν τοῦ πολλο-
 σμῶν, γὰρ ἔστιται πρὸ αὐτοῦ—20·30
 μέτρα πρὶν πληροῦν τῆς βελονῆς
 ῥαβδος ἢ ὅποια θὰ καθιστοῖ διὰ τῆς
 τατὸς ἐλαστικὰ τῶν τροχῶν τοῦ αὐ-
 τοκινήτου καὶ θὰ ἀπορροφῶνται τοιοῦ-
 τοτρόπως ὁ σωφῆρ θέλων καὶ μὴ θέ-
 λων νὰ σταματῇ, ἀλλ' ὅταν διαταχθῇ
 προσηγορῶνται τὸν ὁρόμον του.

Τὸ μέτρον τοῦτο εἶνε ἐπεικέστερον
τοῦ ἰσχύοντος εἰς τὸ Βερολίον π. χ.
διον δοσιφυλάκει τοποθετημένοι εἰς
κεντρικὰ μέρη εἶνε ὄπλισμένοι μὲν
περίσσοφα καὶ εἰδικῶς ἔξησχήμενοι
νὰ πυροβολῶσι κατὰ τῶν ἱσχυῶν τῶν
ἀπαιθῶν αὐτοκινήτων καὶ διαερυπῶ-
σι τὰ ἔλαστικά τιν διατὰ νὰ σταματῶ-
σι ἀναγκαστικῶς.

Ἦ πρὸ πολλοῦ κυκλοφορήσας διδάσκει διὰ τῶν ἐν τοῖς ἐνοικιστάσιον φαίνεται οἱ δὲν ἦτο ἐξ ὁλοκλήρου ἀνυπόστατος καθόσον ἀπὸ τοῦ παρ. Στάθου ἐξήρτηται ἐκ τῆς ἑφ. μαρτιά τῆς Κυβερνήσεως Διτάγμα περὶ τροποποιήσεως τοῦ Ἐνοικιστάσιον κατὰ τρέποντος δὲ πρὸς τὸν ἐξόφου, διότι τὸ Ἐνοικιστάσιον λήγει τῷ 1927 καὶ ἡ Κυβέρνησις ἐπιθυμῶν πρὶν ἢ λήξῃ ἡ προθεσμία αὐτὴν καὶ ἐνθυμῶν καὶ ζητησάτω καὶ ὅποια μοραλὰς θὰ προκύβουν κατὰ τὴν ἀσυντηκίαν» περὶ τὸν ἐνοικιστάσιον (1927—1950).

Εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τῆς Γενικῆς
Συννομοσπονδίας τῶν Ἑπαγγελματιῶν
τῆς Ἑλλάδος ἀνησυχήσασαν δι τῆς
φήμης τῆς ἐξ ὁλοκλήρου ἀρσεως τοῦ
Ἑνομοστασίου προέβη εἰς καθηπου-
χατικὰς δηλώσεις ὁ ὑφυπουργὸς κ.
Μακρῆς.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΗΣ.

Ὁ κ. Διευθυντὴς τῆς «Φωνῆς τῆς Κύ-
ρου» διὰ τῆς νέας ἀνταγωνιστικῆς το-
γενῆ τῆς ἐντοπισμῆς, ἐπὶ ὅλῃς δὲ ἐμπα-
νοθῆς ἐνώπιον τοῦ Κοινῶς προσβαλλόμε-
νος διὰ τῆς ἀπεινῶς καὶ ἀσυνέπειας ὑπαγι-
μῶν καὶ ταλάνισμῶν ἐκ μέρους μας προ-
καλοῦμεν τὸν κ. Παυλίδη, ὅς ἐν δὴν κατὰ-
γορή τοῦς ἀπεινῶς, διὰ μὲς ἀναφύρι-
ρη τοῦς ἐνοῖς «ἀπεινῶς» καὶ ἀσυνέ-
πειας ὑπαγιμῶς» διὰ τὴν δικαιοσύνην
ἐπαρκῶς ὅσας πράξεις καὶ λέξεις ἐγράψαμεν.
Ὁρεῖται ἐν μὲν παραλειπὼν καὶ χάρις τοῦτο.

καθόλου αύστηροι και έπιεικέστατοι μάλλιν
στα έκριναν και την άταχεστάτην πρότα-
σιν του περί 'Συνασχεσίας' και την σχε-
τικήν 'έπιχειρηματολογία'ν του.

Ἐν τοῖς αἵματι, διὰ τὴν μὴ ἐθελούσῃ προπαισῆσαι καὶ ἀγροῦμενος τυχὸν ὁπῶσθε αὐτῶν ὁ κ. συνάδελφός διαφύγῃ ἐκ τοῦ ἐπιστημονικῆς κλοῦδι ἑνὸς τοῦ ὁποῦν τὸν περιφρονῶντα διακρίσῃ· μὴ σκοπὸν ἂν δὲν τὸν ἐξαγαγῇ· σῶμεν μὴ φιλοχρηστὴν τὴν ἀνάντησιν καὶ ἀποδεχόμενῃ τὴν πλάνην του, μὴ πείσῃμεν ἀδιαφύκτικῶς τὸ Κανὼν ὅτι ἡ πρότασις του δὲν ἴδιον οὐδὲ δὲν ἴδιον στήνῃ μὴ ληφθῇ ὡς ὅτι καὶ ἡ ἐντέλεια καὶ ἀσυνέτηται ἀπορρῶνται εὐθύς ἐξ ἀρχῆς—δὲν γροπομεν οὐδὲ *λέγειν* διὰ τὰς ἰδέας του ἀρῆς καὶ τὰς ὁμοιογενεαφῶς τοῦ ἀντιλήγει, διὰ τὰς ὁμοιογενεαφῶς ἀναβρῶνται.

Ἐξακολουθοῦμεν λοιπὸν ἐπὶ τοῦ παρόν-
τως ἀπλῶς τὸν ἐπιστημονικὸν ἐλεγχὸν μας
διὰ τὸ μὴ δώσωμεν οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην
λαβὴν νέων παραπόνων.

Είς τὸν ἱσχυρισμὸν μὴ ὄντας ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς ἀνθρωπότητος ἐπιμένοντες χωρὶς τὴν ἐλαχίστην παρέκκλισιν καὶ ἐπαυλάτουμενοι καὶ σήμερον εἰς δὲν κατὰ τὴν ἱστορίαν τὰ χρεὶν αὐτὴν τὴν ἐννοίαν τὴν ὅπουσαν ὄντως ἐν ἡ. κ. Ιαυδὸν εἰς τὴν σεσαυθισμένην εἰς ἡ. κ. Ιαυδὸν μόνον κατὰ 27 ὅ. Α' Βελήγας νὰ προσέξῃ σοβαρὰς εἰς τὴν νεανίσκουσαν τὸν ζήτημα: Εἰς τὰς ἀρχαίας Αἰφνας ἢ μέλλον τὴν Ἀττικὴν οἱ ὀρεῖλαι τὰ ἴδιοντα νὰ διαιεσθῇ καθαρώτατα ἐκ τῶν τάξεων: 1) τὴν τὰν **ἐκτὸν ὄντων**, οἱ ὅποιοι δὲν εἶχον ἀνεσιθὶ χρῆμα, παρὰ τὸν δανεισθέντων, ἀλλ' ἐγερσάμενοι μισομοχλῶν (—ἐνοίκια) τὸν κτηνισμὸν τὸν ὅποιο ἐκαλλίστευσον ὡς **ἐκτὸν ὄντων** γεωργῶν καὶ τὴν προεμψάν καὶ ἐμφορὶαν ὑποτρέψουσιν νὰ πληρύνουσιν τὰ 5/6 ἢ τὰ 80/100 τὸν εισοδήματός. Οἱ τοιοῦτοι ἄνθρωποι, οἱ πλείστοι τὸν ὅπουσαν ὄντως ἵδαν εἰς θέσιν νὰ ἀντιληφθῇ τὸ βάρος τὸν ὑποτροχέουσιν τὰς, ὅς ὅσοι ἀδύνατον νὰνταποκριθῇ σὺν τῶν, τῆς τῆς ἀντιλήψεως τῶν δύνανται

ἡ υποδοχὴς τους. ἀπὸ ἐλγαν ὑποδοχὴν τὴν
σώματά των. Ὑπάρχον λοιπὸν α καὶ βλὼδὶς
αἰσχροῦ ἑτεροθαλῶν συμβόλαια τὰ ὑποκαί
δὲ ὄλῳν θέλῃας τὴν συντάξιν τὴν πολιτείας
καὶ ἀποδοσὴν εἰς τοὺς πολῖτας τὴν ἐλευθερίαν
αὐτὸν δὲν ἦν δυνατόν ἢ κατὰρῃσιν.
[αλ'] αὐτὸ δὲν ἦν κατὰρῃσιν χρεὸς ἐν
δανείῳ χρηματικῷ ἀλλὰ ἀκρῶσιν αἰσ-
χρῶν καὶ θαρβάρων συμβολαίων
τὴν ὁποῖαν ἐπέβλεψαν πλεοναῖς τῆς Διο-
λῆτας, τοῦ Κράτους τὸ συμφέρον. Πο-
τὴν ἐννοήσῃ, δὲ ὅ α καὶ βλὼδὶς μετὰ τοῦ
Κοινοῦ τὴν κατὰστασαν ἀναφάρων ὅτι ἐν
τῶν αὐτῶν γλῶσσῳ κατωάνων τῆς ἀρχαίας
Ἀττικῆς αἱ 400 γλῶσσῳ ἴσαν—κατὰ
τὴν ἱστορίαν—δοῦναι. Οἱ ἄνθρωποι α
λαοὶ ὅμως αἱ πτωγὶ καὶ πρὸ τοῦ Ἀρχαίου
τοῦ ἀκμῶν ἤρχονταν τὰ λαμβάνοντες ὅπως
ἤμετε συνεισθεῖν τὸν δικαιοσύνην τῶν
καὶ σκεπτάμεθα ἐξέγερσιν ἐναντίον τῶν
πλεονῶν Εὐκρατορῶν. αἱ ὁποῖα ἴσαν—
πρωτεύατε τοῦ ἐπὶ τέλους α καὶ βλὼδὶς—καί
νομοθετοῦν καὶ δικαστικὰ διακρίνοντες αὐτὰ τοὺς
γενοῦσιν τῶν ὅς μετανόησαν ῥηδοκῶν.

[illegible]

Αὐτὰ λέγει ὁ Λάμπρος κ. Παυλίδης. Ἦνε καὶ εἰς τὴν Κύπρον ἡ κατάστασις ἡ ἴδια καὶ ἀπειλοῦνται κερανοὶ καὶ ἔδω· Ἡμεῖς τοῦλάχιστον δὲ βλέπομεν τὸσον κακοὺς οὐρανοὺς· ἡ μήπως δρασσοῦσι σὰς φόβου κεραυνῶν; Ἄν ναὶ, τῶσά τέ μοι εἰς τοῖτον

σημαίνει τὸν Κυπριακοὺ ὀρίζοντας ἀπειλοῦν-
ται εἰς τὴν *Κερήνειαν* π.χ. ἢ ἄλλου;
καὶ ἀναγγεῖσθε διὰ τοῦτο τὸ ἀνεξέμεραυνόν
τῆς Σισιαχθίας;

“Οτι δὲ ἐνδὲν ἐπρόκειτο ἀντικειμενικῶς κα-
τὰ πρὶν καταργηθῆναι τὴν γράψιν καὶ ἑαυτὴν
τὸν πεντατάκτον πολιτὸν, ἀλλὰ περὶ τῆς ἀπα-
λαγῆς τὸν ἀπὸ τοῦ κινδύνου τῆς δουλείας, φαί-
νεται καὶ ἐκ τῶν οὗτ’ αὐτοαρχαῖους ἡγορά-
σθηναι ὑπὸ τῆς πολιτείας καὶ πολλοὶ οἱ ὁ-
ποῖοι εἰχον πωληθῆναι ἐν τῇ ξενίᾳ. Τὰ δια-
τυχῇ ἐκείνη ὥστε δὲ ἴσαν ἀφελῆται καὶ
ὁ κανὼν καὶ ὁμοῦς ὁ Σόλων ἐπέβλεπεν
καὶ ἐπ’ αὐτοῖς τὴν προστασίαν τῆς πολι-
τείας διότι ἤθελε νὰ ἀπαλλάξῃ τὸν λαόν
τῆς αἰσχρᾶς δουλοπονίας καὶ ἀποδύσῃ εἰς
τὴν πολιτείαν πολλὰ ἐλεύθερα μέλη τῆς
καὶ ἐπομένως στρατιωτικῆς καὶ ὑπερακτιστάς
αὐτῆς ἐν καίρῳ κινδύνου.

Ἄλλως τε αὐτὴ ἡ Ἱστορία μαρτυρεῖ ὅ-
πως ἐπὶ ἡ κατὰ γένος τῶν χρεῶν τῶν
πεποισμένων τάξεως τῶν πολιτῶν δὲν ἔχ-
ετο μέτρον οικονομικῆς ἀνθρωπότητας τῶν, ὥστε
να συνιστῇ τὴν μίσησιν τοῦ ο. κ. Παυλίδη
ἀλλ' ἀπέβλεπε προήδως εἰς τὴν κατὰ γ-
ένος τῆς ἐλευθερίας. Ἰδοὺ λοιπὸν τὸ λέγειν
τοῦ ο. κ. Λαμπροῦ· Ὁμοῖον τῷ πρώτῳ εἶναι ο.
Σίλων πρὸς ἀπαιτήτων τῶν ἐπὶ τῶν αὐ-
ματῶν διανεσθέντων, ὥν τὰ χρεῖά ὡς ἐπὶ τὴν
πλείστον συνδεθὲν πρὸς ἀπώλειαν τῆς
προσωπικῆς ἐλευθερίας, πρὸς ἀνάγκην
τῆς ὁποίας ὁδὸν εἶχον οὗτοι να
ἀπορροφῶσιν, περὶ τοῦτον ἀσπῆς ἀε-
ριστοῦσιν». Ὡστε οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ ὅ-
σοι σοὶ οικονομικῶς κατεστράφηται καὶ πᾶσι
πτωχοί, ὥστε-καὶ ἂν δὲν εἴνητο κατὰ γ-
ένος τῶν χρεῶν τῶν δὲν εἴνητο να τὰ
πληρώσωσιν ἡ μόνη δὲ ὥφελαν τῶν ἀπο-
τῶν ἀπὸ τοῦ χρεοῦς ἔξω, ἡ ἀσφάλεια τῆς
προσωπικῆς τῶν ἐλευθερίας, διὰ τὴν ὁποίαν
ἀπέτελουν κίνδυνον τὸ χρεῖ· κατὰ γένος
σιν ἀρὰ τὰ χρεῖ, διὰ νὰ ἀποσβῇ ὁ κίν-
δυνος τῆς ὑποδουλώσεως. Ὑπάρχει ἀπώ-
στερον ζήτημα καὶ πλεον ἐυκολούνητον;

Και τώρα καλοῦμεν τὸν κ. Κ. Παυλῶνα
μας δώσει τὸν λόγον διὰ τὸ πόσον προέβη
ἐξ ἀναγκῆς ἀκριβοῦς ἀκριβοῦς τῆς γνώμης
τοῦ κ. Λάμπρου θελήσας τὸ πρῶτον. Σάβ-
βατον γὰρ τὴν παραστήσει ὡς ἀφῃρησέν τι
καὶ πρὸς τὴν γνώμην τοῦ περὶ ἀποκοπῆς
τῶν χρεῶν ἀποστάσει μονοθεστέατα ὅλα
γιας μόνον γραμμάς του, διὰ νὰ μὴ παύ-
σῃς τὸ Κοινὸν διὰ φιλέλκας ὁ κ. Λάμπρου
καθὺς καὶ ὁ Πατριάρχης ὅπως καὶ οἱ οἱ οἱ
ἱστορικοὶ περὶ τῶν ἐλαττωμάτων τῶν χρεῶν
τῶν δυναμένων νὰ πληρωσῶσι ὀφειλῶν
κατὰ 27 ὅ), καθὺς ἡμεῖς ἐγράψαμεν.

Σημειώνω ότι ο κ. Παυλίδης παρουσιάζει τα χρόνια των Λαμπρινών ως μάρτυρα της υπερποστοσίας και δι' αυτό η μαρτυρία του έχει ιδιαίτερη βαρύτητα. λοιπόν υποβάλω λοιπόν τον σοβαρό και αξιοπρεπή μάρτυρα ελς.....άντεξέται και θα βού τι μας άπαντα.....είναι της πελιδιά 189 άπάντων ακριβώς της πελιδιά από την όποιαν άπόπειαν.....ο κ. Παυλίδης ακριβώς 4 1/2 μόνον γραμμικά προφανώς διά να εξέλθω της δυσκολού διόσεως του ελς την συζήτηση και γεννήσιαν έστω και στερημένην ένδοξον εις το Κονών. «Αλλ' έταχον ως έδομεν και άλλη πίστις ερεγείτοιν. αυτώνς η μεν βαρύτερα, άποτεκονμένη εκ των δεινών σδάρων έλσι έποθήκη των ίδιων κτημάτων (Σ.Σ.Ν.Κ.Φ.) ο όποτοι και ελχον τά πράγματικά χρηματικά χρέη, εκ δανείων και όλων εκ μισθώσεων των κτημάτων των πλουσιων ελς εκ εκτήσων. Όσον βαρύτες ήν ήσαν οι ύφαι των δανείων των τοιούτων ερεγείτοιν, ότοι δειν ήσαν έσπευματικά πιστός στερήματος ως οι έλσι ταύμας άναγιγνίσκεις και δοκείσας. Μένον μένος των κτημάτων των, εν τη δεινότητι πτωχότητος μακρόν οι στερηόμενοι μόνος, άρχοντες εις αυτούς. Ότοι ήβόνησαν εις έξίστηνον άναγκήν από της δεινότητός των θύεσος και άνευ άδοκωσάς τών χρησών ήρκει γενναίως εις άναγκήν, ήρε έβάλλεσθαι την ηγκαίαν και των τούτων του χρέος αυτού. Τούτο δε και έγινε. Και ή μνηστρία των τούτων έπάρκει ήγιν νομίζω, ή δε έλπίστος του ηγκαίαν έγινε διά τούτων έλπίστος, την οικονομικήν άναγκήν δανείσται του Σόλωνος. Αν ήβλεπεν έλπίστος άλ' εβόλεις το ηγκαίαν διά άποκαλύψι μέγος του χρέος, θα έξήγερε την άναγκήν των δανείστων έλπίσθαι, ήμνησθαι μάλιστα διά την άποκαθήν όλων των έλσι της αίμας άναίτων. Έσπεύον λοιπόν άλλον τούτων, την έλπίστων το νομίζω,.....ήν της άλλας της τάτης μέν ινα έξηκολοθεί άποτεκονή άς πρότερον ές έκαστον δανεισμόν, αλλ' αλ' ήμνι σίαν νία δρχαμνί ελχον πραγματικώς άδαν μακράσθεν καύη έλκοισιεύ έλσι τού έκαστον.....»

Τῶν τοιούτων δὲ ὀφειλετῶν, διευκολυν-
θείσης τῆς ἐξοφλήσεως τῶν χρεῶν τῶν κα-
τὰ διπλοῦν τρόπον, ἡλευθερώθησαν τὰ κτή-
ματα διὰ τῆς ἄρσεως τῶν ὑποθηκῶν, ὡς
ἀναφέρει προχωρῶν ὁ ἱστορικός Σημειωτέον

Διακοφάντες πρὸς στιγμήν τὴν
ὕδω τὸν ἀνωτέρω τίτλῳ ἀρθρογρα-
φίαν μας ἱππεροῦμεθα ἥδη εἰς τὸ
θέμα τοῦτο, καθόσον φρονούμεν
δὲν, ὁσονδήποτε ἐξηγητικαί καὶ ἀν-
ήνεσι αἱ τόχει μας ἐκ τῆς Κρατού-
σης Δυνάμεως, τὸ μέλλον μας θι-
γρῶσθαι ἀναλόγως τῆς πολιτικῆς
μας μορφώσεως καὶ διοργανώσεως
διὰ τῶν ὁπαλῶν καὶ μόνον θὰ ἐξη-
γεσώμεν σοβαρῶς τὰς σχέσεις τῆς
Μεγάλῃς Βρετανίας, οὗτως ὥστε
νὰ μεταβάλλῃ αὐτὴ... πολιτικὴν ἀπέ-
γαντι μας. Ἐφόσον ὁμως ἡ πορεία
μας ἡ πολιτικὴ εἰς ἐκείνη τὴν ὁ-
πίαν ἐπὶ τούτῳ εἴη ἡκολουθήσαμεν,
ἡπλαθὶ πορεία ἄσταθης καὶ κλονι-
ζομένη καὶ ὅχι σπανίως καρκινο-
βατική, ἔφθον οἱ πολιτικοὶ μὲν τῆς
Νήσου πολιτικὴν ἐννοοῦσιν τὴν ἁ-
δρανὴν «δεδοσὶν» τῶν, χωρὶς νὰ παρα-
σκευάσωσι πολιτικὴν τὸν λαὸν ἐπὶ
τοῦ ὁποῖο δὴ στηρίζωσι τὰς δια-
φόρους ἐνεργείας τῶν καὶ ἀπὸ τοῦ
ὁποῖο δὴ ἀντιδῶσι τὴν δύναμιν τὴν,
τὸ ἐξακολουθούμεν νὰ κομψώμεν
ἀπελπιστικῶς εἰς τὸ τέλμα τῆς αὐ-
τῆς πολιτικῆς ἀκαταστάσεως, μακρὰν
τῆς προδοτικῆς καὶ τῆς δυνατῆς εὐ-
τυχίας. Ἄς μὴ λησμονώμεν δὲ ἐτι
ἡ Κυβέρνησις μας τίποτε ἄλλο δὲν
ἐπιβουλεύει περισσοτέρον παρὰ νὰ νί-
πτῃ τὰς χεῖρας..... μὲ τὸ νερό, τὸ
ὁποῖον τῆς προσφέρουμεν μὲ τὰ ἀ-
συφώρητα ἀπολάτῃ λάθῃ μας καὶ
ἔπειτα νὰ..... χορεύῃ εἰς τὴν πλα-
τατεὶν ῥάχιν μας τὸν γνωστὸν χορὸν
τῆς.

Πολλοὶ δυστυχῶς ἐκ τῶν πολιτευομένων μας ἀπὸ τοῦ 1882 καὶ ἐντεῖθεν δὲν ἀνέληφθησαν διὰ τὴν λογομαχίαν πρὸς τὴν Κυβερσίαν ἐλθεῖν Αἰθουσαν τοῦ Νομοθετικοῦ δυνάμει δὲ δώσω σοβαρὰ ὑπὲρ ἡμῶν ἀποκρίματα, ἐφάρσον δὲ ἐδῶριστο ἐλθεῖν τὰ νοῦτα τῶν Βουλευτῶν λαὸς ἔχων σαφεστάτην καὶ λαχυρὰν πολιτικὴν συνείδησιν καὶ διαπιστώνων ἐμπράτιστα διὰ εὐρίσκειαι ἐλὲ ἀπολύτων δημοφανῶν πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους του καὶ πλεόν τοῦτου ἔχων τὴν ἀπόφασιν διὰ ἐνισχυθῆναι μὲ' κάθε νομιμόφρονα τρόπον τοὺς Βουλευτάς του.

Ἡ πικρὰ ἀλήθεια εἶνε οὖν ὁ Ἕλληνας Κυριακὸς λαὸς ὡς πᾶσι τοῖς ἄλλοις δυστυχῶς ἀλλεστὰς παιδαγωγημένος πολιτικῶς καὶ διὰ τοῦτο θεωρεῖται, ὑποτιέτομεν, ὡς τῆς Κυβερνήσεως ὡς... *quasi* *negligeable* καὶ ὡς ἄθροισμα ἀνθρώπων καὶ ὅχι πολιτείας, ἀνθρώπων οἱ ὅποιοι ἐπικυλῶντα δύ- νανται νὰ ἐκθρονοποιήσῃ με ἐν μικροῦρον ἐλαχίστων δημοσίων ἐνδιαφερόντων καὶ παρέων ἀλλῶς μικρὰς ἐπικυλλας διὰ τὴν Κοινωνίαν. Διάφορος εἶναι, πιστεύομεν, τὰ ἤθη ἢ στάσις τῆς Κυβερνήσεως, ἐὰν αὕτη εἴχῃ τὴν βεβαίωσίν της δι' ἀπέναντι τῆς ὀρθότητος ἐνὰς λαὸν δια- κηρύττων δι' ἃν ἐννοεῖ νὰ ἐξαγο- ράσῃ τὰ τοπικὰ μικροπαθήματα διὰ τῆς παρεμφέλλουσας καὶ παρὰ- κωνίσσεως τῶν μεγάλων ζητημάτων τούτων ὅπου καὶ δίδων εἰς τὴν Κυ- βέρνησιν νὰ ἐννοήσῃ κατὰ τρέπον

ἀπαρξέγγητον διὰ ἀντιλαμβάνεται
πληρόσεται τὰ καθήκοντά του ἀπέ-
νομιαν τῆς Κύπρου ὡς Κύπριον καὶ
οὐκ ἄλλως ὡς ἀπορίσματος χωρίων,
καμωπύλλων, πόλεων καὶ ἐπαρχιῶν
λαβανομένων μεμονωμένων.

Δυστυχῶς ὁ λαὸς, ἐπαναλαμβά-
νομεν μετὰ λύττης, ἐγκαταλείφθη, διὰ
τὴν ἀποροφάται ὑπὸ μικροετημά-
των συνήθων τῶν ὁποῖα οὐδὲ διὰ
μῆαν χωρεῖται κοινότητα δὲ ἔχου-
σι συνήθως ἡμᾶς, ἀφένθη ἀνείρ-
χεται διὰ διακρίσεως εἰς ἀντίπαλα στρα-
τήσια θανατώσας ἐνίοτε ἐνθιμοὺς

καὶ δὲν ξυζόμεν, ἡμεῖς τοῦτάχι-
στον, ποῦ τῆς Κύπρου δὲν εἶνε δι-
χασμένοι εἰς κόμματι καὶ κομματί-
δια. Καὶ τοῦ χρίσματος εἶνε δι τὰς
διαίρεσεις αὐτὰς τὰς ὀθλιε-
ράς, τὰς ὀλεθρίας, τὰς ἀπαισίας διὰ
λόγον ξυνοκρατοῦμενον ἔχει μόνον
δὲν προσπαθεῖν νὰ τὰς γε-
φωρῶσιν οἱ ὀρθοσκευετικοὶ
καὶ πολιτικοὶ ἀρχηγοὶ μας
ἀλλὰ τούναντιον καὶ τὰς
καλλιεργούν, τὰς εὐρύνουν
καὶ τὰς ἐνισχύουν. Καὶ τοῦτο
διατί; ἁλυστάτα διὰ νὰ τὰς ἐκ-
μεγαλῶσυνται; ἐπωφελοῦμενοι τῆς
διαίρεσός; προσοικειώνονται τὴν
μῖαν μερίδα ἢ μάλλον τοὺς ὀλίγους
ἀρχηγοὺς τῆς μῖας μερίδος, τοὺς ἐν-
τασσεύουσιν καὶ τοὺς ἐνισχύουσιν μὴ ὀι-
σάμενοι μέσα συνήθως μὲ ψευδοαι-
σθήματα καὶ ψευδοποσέβεις, διὰ νὰ
τοὺς ἀντιθέξουν ἐπειτα εἰς τὴν κα-
τάλληλον ὥραν ἐναντίον τῶν ὀργά-
νων τῶν προσαπικῶν τοῖς ἀντιπάλου
καὶ ἐπιτοῦχον εἰ δυνατόν τὴν ἥτιαν
τῶν δευτέρας.

Φαντάζεται κανείς υπό ποιόν δια-
θέσεων ἐμφερόσονται καὶ ὑπὸ ποί-
ων ἀισθημάτων ἐμπνεύονται ἔπειτα
οἱ πολιορκούμενοι ὑπὸ ἐνὸς πολιτευ-
ομένου κατορθώσαντος καὶ ἐπικρα-
τήσης εἰς ἓνα πολιτικὸν ἀγῶνα καὶ
περιβλητῇ ἓνα δέξιμα; ἦνε φυσικ-
ὰς δόξων καὶ τὸν ὑποστηρίξου-
σιν ἐλλικρινῶς εἰς τὰς ἐνεργείας του
καὶ νὰ ταχθῶσι παρὰ τὸν πλεονόν
τον συνηρησμένοι μετὰ τὸν δι-
λῶν διὰ νὰ προσοδίδωσι κῦρος εἰς
τὰς γνάμας, εἰσηγήσεις καὶ ἐνε-
ργείας του. Ἐρχεται ἔπειτα ἡ ὥρα
τῆς ἀνταποδόσεως, τῆς ὑποστηρί-
ξεως δηλαδὴ ὑπὸ τοῦ ἐπιστηχόντος
πολιτευομένου τοῦ κομματικῷ ὁρ-
γάνῳ του ἢ τῶν ὁργάνων του εἰς
ζητήματα μὴς κοινότητος, χωρὶς νὰ
λαμβάνεται ἀπολύτως ὑπ' ὄψει ποι-
οῦ εἴνε οἱ καταλληλότεροι διὰ νὰ
προσταταγῶσιν εἰς τὴν λύσιν τῶν
τοπικῶν ζητημάτων μικρῶν καὶ με-
γάλων. Τὸ κύριον εἶνε νὰ ἐπιτύχῃ
ὁ «δίκος μας ἄνθρωπος» διὰ νὰ
τὸν ἔχωμεν ἔπειτα εἰς τὴν διάθεσίν
μας, νὰ τὸν ἐκμεταλλευόμεθα κομ-
ματικῶς καὶ οἰκονομικῶς ἔχοντες ἐν
τῷ πρὸς ὧπῳ του συνήθως καὶ τὸ
medium τὸν ἐπαγγελματικὸν μας
συνφερόντων.

Ἄπὸ τοιαύτας ὁμῶς συνθήκας
δὲν εἶνε δυνατός πολιτικός ἀγὼν
πρὸς ἑξασφάλισιν τῶν δικαιωμάτων
μας ἀπέναντι τῶν Ἀρχόντων, οἱ
ποῖοι ἰσχυρῶς δὲν εὐχόμενοι τίποτε
ἄλλο παρὰ τὴν.....συνέχισιν τῆς
καταστάσεώς μας αὐτῆς, ἥ ὅποια
τόσον ἐξυπηρετεῖται καὶ τόσον προφέει
τὰ συμφερόντά των. Ἐάν προέκει-
ται νὰ χρητῆσθωμεν μίαν γραμμὴν
πολιτικὴν ἀπέναντι τῆς Κυβερνήσε-
ως σταθερὰ καὶ ἐξυπηρετικὴν τῶν
συμφερόντων μας, **πρέπει ἐπὶ**
τῆς γραμμῆς αὐτῆς νὰ κ-
νομήσῃται ὅλοι διαρκῶς χωρὶς τὴν
ἐλαττοσὴν παρέκκλισιν κατευθυνόμε-
νης ὅλοι τὰς ἐνεργείας μας ἐλι-
κεινῶς καὶ εὐσυνειδήτως πρὸς τὸ
αὐτὸ σταθερὸν καὶ ἀμετακίνητον
τέμα.

Ἦνε τοῦτο δυνατόν; ἡ δὲ κατορθώσαμεν, δι. ἐθέλομεν ἀγαθὴ ἢ γρήγορα, ἡ δὲ ἔδομεν νὰ προχωρήσῃ ῥᾶ καὶ ἀκάθεκτος ἡ σαρκοφύτια περὶ τὰς πυρορροῦσας πλάγας μας. Δὲν εἶνε δυνατόν; ἡ δὲ προχωροῦμεν ἀπὸ τοῦ κακοῦ εἰς τὸ χειρότερον καὶ νὰ βλέπομεν νὰ μαρτυρῶνται διαδοχικῶς τὰ ἀνὴρ τῶν θαλερῶν ἐλπίδων μας διὰ τὴν πολιτικὴν ἀποκαταστάσιν μας, τὴν οικονομικὴν ἀκμήν μας καὶ καθόλου τὴν εὐδαιμονίαν μας καὶ ὡς λαοῦ καὶ ὡς ἀτόμων.

